

проводити певні тренінги з дітьми для того, щоб в їхній свідомості будувались законні правила поведінки. Також потрібно розширити та удосконалити економічну сторону нашої держави, забезпечувати всіх людей робочими місцями, щоб не було потреби для отримання грошей незаконним шляхом та посилювати діяльність органів опіки та піклування, щоб одразу виявляти прогалини у вихованні дітей задля їх добробуту та нормальної життєдіяльності.

1. Великий тлумачний словник сучасної української мови .В. Т. Бусол.: ВТФ «Перун».2003.

2.Б.М. Головкін. Загальна характеристика детермінантів злочинності в Україні. Форум права.2014. URL: http://www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe (дата звернення 21.04.2021).

3. Н. Градецька. Вплив мікросередовища у детермінації злочинної поведінки неповнолітніх.2019.URL: [http://www.visnyknaru.gp.gov.ua/files/issues-2019/PDF/04-2019/visnyk_NAPU_4_2019_UA_\(7-20\).pdf](http://www.visnyknaru.gp.gov.ua/files/issues-2019/PDF/04-2019/visnyk_NAPU_4_2019_UA_(7-20).pdf) (дата звернення 22.04.2021).

4. Про державні соціальні стандарти та державні соціальні гарантії: Закон України від 05.10.2000. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2021/14> (дата звернення 22.04.2021);

5. Хазратов Н. В. Психологія відносин особистості й держави: монографія.2004.

Падафа А.О., курсант
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Кисельов А.О., к.ю.н, доц.?

доцент кафедри
оперативно-розшукової діяльності
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ВИКОРИСТАННЯ СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖ У КРИМІНАЛЬНОМУ АНАЛІЗІ

Вивченням проблемних питань, пов'язаних із використанням можливостей соціальних мереж у боротьбі зі злочинністю, займалися вітчизняні та зарубіжні вчені, зокрема: В.В. Білоус, В.М. Бутузов, В.Б. Вехов, А.Ф. Волобуєв, І.О. Воронов, В.Д. Гавловський, О.Ф. Гіда, С.В. Горова, А.М. Ішин, Д.М. Цехан, В.П. Шеломенцев, О.М. Юрченко та ін. Але наразі сучасна юридична наука не містить єдиного ґрунтовного дослідження, присвяченого специфіці використання ресурсів соціальних мереж для виявлення та розкриття злочинів. В цьому полягає актуальність обраної теми.

Метою цієї публікації написання є детальний аналіз існуючих соціаль-

них мереж, їх використання правоохоронними органами під час розкриття злочинів в кримінальному судочинстві.

Соціальною мережею називають структуру, котру створив індивід та організація, з метою підтримання зв'язків. В світі існує велика кількість соціальних мереж ,найбільш поширеними виступають: «Вконтакте», «Facebook», «Instagram», «YouTube», «Quora», «Reddit», «Blogger», «Twitter».

Соціальна мережа є доступною для кожного користувача, через що може використовуватися з метою вчинення злочину. Завдяки мережі інтернет у злочинців є можливості приховати своє місцеперебування. Призводячи до «розмивання» місця вчинення злочину та порушуючи просторову локалізацію. В свою чергу звичайні користувачі соціальних мереж публікують на сторінці свої номери телефонів, адреси, місце роботи, посаду, місце свого знаходження, фотографії, плани на майбутнє. Тобто таку інформацію, котру може використати злочинець, здійснюючи пошук нової «жертви». [3]

Виходячи з такої особливості соціальної мережі, використання соціальних мереж під час вчинення злочину та дій злочинного характеру встановлює нову характеристику злочину в суспільстві. З метою регулювання даного прояву злочинності необхідно створити державний механізм протидії використанню соціальних мереж злочинними елементами.

Виходячи із судової практики, новин по телевізору та публікацій ЗМІ, можна дійти висновку, що на сьогоднішній день злочинність в соціальних мереж процвітає. Найбільш поширеним правопорушеннями виступають: продаж наркотичних засобів, фінансове шахрайство та педофілія.

З метою забезпечення онлайн безпеки для кожного користувача мережі Інтернет було запроваджено кіберполіцію, тобто структурний підрозділ Національної поліції, котрий спеціалізується на попередженні, виявленні, припиненні та розкритті кримінальних правопорушень, механізмів підготовки, вчинення або приховування яких передбачає використання електронно-обчислювальних машин (комп'ютерів), телекомунікаційних та комп'ютерних інтернет-мереж і систем [1].

Для моніторингу діяльності в соціальних мережах була розроблена і використана система моніторингу соціальних мереж «Призма». [2] Завдяки такій програмі збирається інформація про хід соціальних процесів і явищ через їх представлення в соціальній мережі. Така система візуалізує отримані дані у вигляді діаграм, а збір інформації базується на ключових словах і фразах. Крім збору даних, система може створити свій первинний семантичний аналіз за шкалою полярностей: позитивний, нейтральний, негативний.

Також активно використовується соціальна мережа як «Facebook», «Instagram», яка надає вільний доступ до особистої інформація користувача, має встановлену програму з виявлення правопорушень та інформують кожного користувача про потенційну небезпеку. Правоохоронні органи в свою чергу здійснюють постійний моніторинг соціальних мереж, користувачів та груп, з метою захистити населення та зменшити кількість вчинених злочинів

в Україні.

Отже, розглянувши соціальні мережі як об'єкт кримінального аналізу можна стверджувати, що на сьогоднішній день соціальні мережі містять велику кількість інформації, котра може бути використана злочинцями для вчинення злочину та працівниками правоохоронних органів для розшуку злочинців та розслідування правопорушень. Також необхідно дотримуватися безпеки в мережі «Інтернет» та правил користування соціальної мережі.

1. Назарчук А.В. Сетевое общество и его философское осмысление / А.В. Назарчук // Вопросы философии. 2008. № 7 С. 61–75.

2. Автухов К.А. Кримінологічний погляд на соціальні мережі / К.А. Автухов, Н.О. Андріїв // Актуальні питання публічного та приватного права. 2013. № 1. С. 150–153.

3. Гавловський В.Д. Щодо використання соціальних мереж для виявлення, розкриття та попередження злочинів / В.Д. Гавловський // Борьба з організованою злочинністю і корупцією (теорія і практика). 2012. – № 2. – С. 271–282

Перець В.А., курсант
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Науковий керівник:
Резворович К.Р., к.ю.н.?
завідувачка кафедри
цивільного права та процесу
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ОСНОВНІ ПРОБЛЕМИ СПАДКУВАННЯ ЗА ЗАКОНОМ

Інтерес вчених до питання спадкового права не вичерпується. Щороку з'являється безліч робіт, в яких містяться пропозиції щодо вдосконалення спадкового законодавства і, зокрема, норм про можливих спадкоємців за законом, але особливий інтерес викликають публікації останніх років. Наприклад, роботи Паславського С.К., Нестерової-Собакарь О.В., Янкової І.В, Поліщук М.Г, Новосад А.С та ін. У них насамперед розглядається питання про відповідність ступеня спорідненості та черговості спадкування за законом [4].

Наприклад, спадщина може перейти спадкоємцю у якого є своє житло, а може й навіть не одне, а у спадкоємця наступної черги - обставини, обтяжуючі життєве становище, відсутність житла та можливості ним заволодіти. В інтересах держави, згідно ст.47 Конституції України, правильним рішенням було б наступне: спадок перейшло б тому спадкоємцю, який дійсно його по-